

Lieta C-272/19

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2019. gada 1. aprīlis

Iesniedzējtiesa:

Verwaltungsgericht Wiesbaden (Vācija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2019. gada 27. marts

Prasītājs:

VQ

Atbildētājs:

Land Hessen

Pamatlietas priekšmets

Datu aizsardzības tiesības; piekļuve informācijai un lietas materiāliem attiecībā uz prasītāja personas datiem, kas saglabāti *Petitionsausschuss des Hessischen Landtags* [Hesenes federālās zemes parlamenta Lūgumrakstu komitejā]; atteikums sniegt informāciju

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Regulas 2016/679 materiālā darbības joma, jēdziens “publiska iestāde, aģentūra vai cita struktūra” Regulas 2016/679 4. panta 7. punkta izpratnē; datu subjekta piekļuves tiesības atbilstoši Regulas 2016/679 15. pantam; iesniedzējtiesas neatkarība un objektivitāte atbilstoši LESD 267. pantam un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otrajai daļai

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula – VDAR) – šeit: VDAR 15. pants, datu subjekta piekļuves tiesības – ir piemērojama dalībvalsts federālās zemes parlamenta komitejai – šeit: Hesenes federālās zemes parlamenta Lūgumrakstu komiteja –, kas ir atbildīga par pilsoņu iesniegumu izskatīšanu, un vai attiecīgā komiteja šajā kontekstā ir jāuzskata par publisku iestādi VDAR 4. panta 7. punkta izpratnē?

2. Vai iesniedzējtiesa ir neatkarīga un objektīva tiesa LESD 267. panta izpratnē, skatītā kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (Harta) 47. panta otro daļu?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Eiropas Savienības Pamattiesību harta (turpmāk tekstā – “Harta”), 47. panta otrā daļa

LESD 267. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (turpmāk tekstā – “VDAR”), 2. pants, 3. panta 1. punkts, 4. panta 7. punkts, 15. pants

Atbilstošās valsts tiesību normas

Grundgesetz [Vācijas Konstitūcija], 17. pants, 92. pants, 97. pants

Deutsches Richtergesetz [Vācijas Tiesnešu likums; turpmāk tekstā – “DRiG”], 26. pants (“Uzraudzība”)

Verwaltungsgerichtsordnung [Administratīvā procesa likums; turpmāk tekstā – “VwGO”], 1. pants (“Administratīvo tiesu neatkarība”), 18. pants (“Pagaidu tiesnesis”), 38. pants (“Uzraudzība; augstāka uzraudzības iestāde”), 39. pants (“Administratīvās lietas”)

Verfassung des Landes Hessen [Hesenes federālās zemes Konstitūcija; turpmāk tekstā – “HV”], 17. pants (“Tiesības iesniegt lūgumrakstu”), 126., 127. pants

Hessisches Datenschutz- und Informationsfreiheitsgesetz [Hesenes datu aizsardzības un informācijas brīvības likums; turpmāk tekstā – “HDSiG”], 30. panta 1. punkts (“Personas datu apstrāde federālās zemes parlamentā un pašvaldību iestādēs”)

Geschäftsordnung des Hessischen Landtags [Hesenes parlamenta Reglaments], 112. panta 6. punkts

Datenschutzordnung des Hessischen Landtags [Hesenes parlamenta datu aizsardzības noteikumi] (*Geschäftsordnung des Hessischen Landtags* 4. pielikums), 10. pants (“Datu saglabāšana lūgumrakstu kontekstā”)

Richtlinien für den Umgang mit Verschlusssachen im Bereich des Hessischen Landtags [Pamatnostādnes rīcībai ar klasificētu informāciju Hesenes parlamentā] (*Geschäftsordnung des Hessischen Landtags* 2. pielikums) (turpmāk tekstā – “Pamatnostādnes”), 13. pants (“Privātu noslēpumu aizsardzība”)

Hessisches Richtergesetz [Hesenes Tiesnešu likums, turpmāk tekstā – “HRiG”], 2. pants (“Civildienesta ierēdņu tiesību aktu atbilstoša piemērošana”), 2.b pants (“Novērtējuma ziņojums”), 3. pants (“Tiesnešu iecelšana”)

Īss pamatlīstas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Prasītājs vēlas saņemt piekļuvi informācijai un/vai lietas materiāliem, kas skar viņa personas datus, kuri *Hessischer Landtag* Lūgumrakstu komitejā ir saglabāti saistībā ar prasītāja iesniegto un jau izlemto lūgumrakstu 1728/18.
- 2 Atbildētājs – *Hessischer Landtag* priekšsēdētājs – noraida lūgumu piešķirt piekļuvi.
- 3 Lūgumrakstu procedūra esot parlamentāra funkcija, ko īsteno *Hessischer Landtag*, tādēļ tas neietilpstot VDAR darbības jomā. Tas izrietot no izskatāmajā lietā piemērojamām tiesību normām, konkrēti, *HDSIG* 30. panta 1. punkta, kas reglamentējot personas datu apstrādi federālās zemes parlamentā un pašvaldību iestādēs, kā arī *Geschäftsordnung des Hessischen Landtags* 112. panta, kurā ir ietverta atsauce uz attiecīgā reglamenta 4. pielikumā ietvertiem *Hessischer Landtag* datu aizsardzības noteikumiem un šī reglamenta 2. pielikumā ietvertajām pamatnostādnēm attiecībā uz piekļuvi klasificētai informācijai *Hessischer Landtag*.
- 4 Saskaņā ar šīm tiesību normām lūgumrakstu lietas materiāli esot konfidenciāli un tajos iekļauto informāciju nedrīkstot izpaust arī lūgumraksta iesniedzējam. VDAR un attiecīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti, ko piemēroja līdz 2018. gada 24. maijam, neesot ietvertas norādes par rīcību parlamentāro jautājumu sakarā.
- 5 2013. gada 22. martā prasītājs par atteikumu sniegt informāciju cēla prasību *Verwaltungsgericht Wiesbaden* [Vīsbādenes administratīvajā tiesā]. Mēģinājums saņemt informāciju no ministrijām, kas piedalījās lūgumraksta procedūrā, lai tādējādi apmierinātu prasītāja lūgumu, bija neveiksmīgs. Tā rezultātā tiesvedība

2015. gada 29. jūlijā tika atsākta un prasītājs uztur spēkā savus centienus iegūt informāciju no *Hessischer Landtag* – Lūgumrakstu komitejas.

- 6 Saskaņā ar *HDSIG* 30. panta 1. punktu, to skatot kopā ar Pamatnostādņu 10. pantu, atteikums sniegt informāciju būtu pamatots, ja Lūgumrakstu komiteja neietilpst VDAR piemērošanas jomā. Turpretim, ja iepriekš minētās tiesību normas neliedz piekļuvi informācijai, prasība būtu apmierināma. Tādēļ ir jānoskaidro VDAR darbības joma, konkrēti – tās materiālā darbības joma atbilstoši 2. pantam. Par to ir pirmais prejudiciālais jautājums.
- 7 Sakarā ar administratīvo tiesu jurisdikcijas organizāciju Vācijā iesniedzējtiesa tomēr uzdod – otrajā prejudiciālajā jautājumā formulētu – jautājumu, vai tā vispār darbojas kā tiesa LESD 267. panta otrās daļas izpratnē.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

Par pirmo jautājumu

- 8 Saskaņā ar VDAR 15. pantu prasītājam būtu tiesības saņemt informāciju no *Hessischer Landtag*, ja *Hessischer Landtag* Lūgumrakstu komiteja ietilptu VDAR 2. panta 1. punkta darbības jomā un tā būtu “publiska iestāde” atbilstoši VDAR 4. panta 7. punktam.
- 9 VDAR 15. pantā ir noteikts, ka saskaņā ar šo regulu ikvienam ir tiesības piekļūt saviem personas datiem, kas tikuši saglabāti. Šīs tiesības var īstenot, vērsoties pie pārziņa un tādējādi pie “publiskām iestādēm” kā datu apstrādes struktūrām.
- 10 VDAR pārziņa definīcijā ir minēta publiska iestāde vai aģentūra, tomēr tajā nav skaidri definēts publiskas iestādes jēdziens. Tiek nošķirtas tikai publiskas iestādes un tiesu iestādes. Katrā ziņā regulā ir minētas arī “neatkarīgas administratīvās iestādes” (31. apsvērums) un tajā ir lietoti vēl arī citi publiskas iestādes jēdzieni, kurus visus tomēr aptver virsjēdziens “publiska iestāde”, konkrēti – uzraudzības iestādes, muitas dienesti, tiesībaizsardzības iestādes, veselības iestādes, datu aizsardzības iestādes, regulatīvās struktūras, finanšu uzraudzības iestādes un administratīvās iestādes.
- 11 Šajā regulā lietotā publiskas iestādes jēdziena interpretāciju nevar veikt, izmantojot dalībvalsts tiesību normas. Savienības tiesību aktos ietvertie jēdzieni drīzāk ir nosakāmi autonomi.
- 12 Publiskas iestādes jēdzienu var lietot vai nu no institucionālā viedokļa organizatoriskā ziņā vai arī funkcionālā ziņā. Izmantojot VDAR 4. panta 7. punktu, skatītā kopā ar *HSDIG* 30. panta 1. punkta pirmo teikumu, ir jāuzskata, ka šajos tiesību aktos izmantotais publiskas iestādes jēdziens ir jāinterpretē funkcionālā nozīmē, jo *HSDIG* 30. panta 1. punktā šī tiesību akta un tādējādi arī VDAR piemērojamība ir pakārtota tam, kādu funkciju attiecīgā situācijā īsteno *Hessischer Landtag* (likumdošanas vai valsts pārvaldes). Tajā ir noteikts, ka

publiskas iestādes ir visas publiskās struktūras, kas īsteno valsts pārvaldes funkcijas. Tādējādi, ja *Hessischer Landtag* īsteno valsts pārvaldes funkcijas, tas ir publiska iestāde.

- 13 VDAR 4. panta 7. punktā līdztekus publiskas iestādes jēdzienam ir izmantoti arī “aģentūras” un “citas struktūras” jēdzieni. Struktūras raksturiezīme ir tās autonomija organizācijas kontekstā un tas, ka struktūra nav atkarīga no amatpersonu maiņas, kā arī tā īsteno autonomas funkcijas, izmantojot savu nosaukumu. *Hessischer Landtag* Lūgumrakstu komiteja ir šāda autonoma struktūra, tātad tā ir publiska iestāde organizatoriski tiesiskā nozīmē.
- 14 Izšķiroša nozīme ir faktoram, vai attiecīgās struktūras funkcijas ietilpst valsts pārvaldes jomā. Nav iespējams aprakstīt valsts pārvaldi, attiecīgās struktūras funkciju var noskaidrot tikai, nošķirot to no citām valsts funkcijām. “Valsts pārvalde” ir darbība, kas nav likumdošana un judikatūra. Parlamenta legīslatīvā funkcija ir likumdošanas pieņemšana, kā tas skaidri ir precizēts VDAR 41. apsvērumā attiecībā uz juridisku pamatu izveidi.
- 15 Tādējādi likumdošana ir likumdevēju iestāžu, izskatāmajā lietā – *Hessischer Landtag*, nevis Lūgumrakstu komitejas, īstenota likumdošanas darbība. *Hessischer Landtag* Lūgumrakstu komitejas pārbaudes un konsultatīvā funkcija nav nedz judikatūras, nedz likumdošanas darbība. Lūgumrakstu komitejai katrā ziņā ir tiesības saņemt no izpildvaras visu to informāciju par lūgumraksta pamatā esošajiem faktiem, kas tai vajadzīga, lai attiecīgo lūgumrakstu varētu atbilstīgi izskatīt.
- 16 Tiesības iesniegt lūgumrakstu ir reglamentētas 16. pantā (kas atbilst Vācijas Konstitūcijas 17. pantam). Tajā ir noteikts, ka ikviens rakstiski ar lūgumiem vai sūdzībām var vērsties parlamentā, kā arī jebkurā citā Hesenes administratīvajā iestādē; lūgumraksta iesniedzējam šajā kontekstā ir tiesības uz lūgumraksta pieņemšanu, viņa lietas faktisku pārbaudi un samērīgā laikā pieņemtu pamatotu lēmumu. Tomēr HV 16. pantā līdztekus tiesībām saņemt oficiālu lēmumu nav garantētas tiesības uz lūgumrakstā prasītā jautājuma izpildi.
- 17 Apstāklis, ka Lūgumrakstu komiteja ir *Hessischer Landtag* un tādējādi likumdevējas iestādes struktūrvienība, automātiski nenozīmē, ka tās darbība atbilstoši jāpieskaita likumdošanas darbībai un līdz ar to parlamentam kā likumdošanas vara. Lūgumrakstu komitejas darbības joma neatbilst *Hessischer Landtag* funkcijām (skat. HV 116. un nākamos pantus), kas parlamentam piešķir likumdošanas iestādes raksturu, jo Lūgumrakstu komitejas darbībai, pirmkārt, nav saistoša rakstura un, otrkārt, tai nav tiesību iniciēt vai veidot ko jaunu. Lūgumrakstu komitejas darbība sistemātiski ir atkarīga no attiecīgā pilsoņa iesnieguma un prasījuma būtības. Līdzīgi tas ir saistībā ar lūgumrakstiem publiskām iestādēm. Šajā ziņā tiesību iesniegt lūgumrakstu kontekstā nav atšķirības starp publisku iestādi un *Hessischer Landtag*.

- 18 Tā kā publiskas iestādes un līdz ar to valsts pārvaldes juridiskais jēdziens nav vispārēji saturiski definēts, tas šajā konkrētajā situācijā ir jādefinē. Jāuzskata, ka valsts pārvalde ir jāinterpretē plaši un tādējādi publiskas iestādes jēdzienam ir jābūt plaši definētam. Šo pieeju atbalsta arī fakts, ka, atšķirībā no Direktīvas 2003/4/EK (Vides informācijas direktīva), no VDAR 2. panta 2. punkta nav izslēgtas iestādes, kas realizē tiesu vai likumdošanas varu (skat. Tiesas spriedumu, 2012. gada 14. februāris, *Flachglas Torgau*, C-204/09, EU:C:2012:71, 40.–44. punkts).
- 19 Līdz ar to VDAR regulatīvajam mērķim ir izšķiroša nozīme jēdziena “iestāde” interpretācijā. Saskaņā ar VDAR 3. panta 1. punktu regulu piemēro personas datu apstrādei saistībā ar darbībām, ko veic pārzinis. Tiktāl, kas skar datu subjekta lūgumrakstu, *Hessischer Landtag* Lūgumrakstu komiteja nekādā ziņā neatšķiras no “valsts pārvaldes” iestādes (datu aizsardzības iestādēm, uzraudzības iestādēm, regulatīvām struktūrām, finanšu uzraudzības iestādēm).
- 20 VDAR mērķis ir stiprināt datu subjekta tiesības un tādējādi pilsoņa personiskās tiesības un pašnoteikšanos. No tiesību iesniegt lūgumrakstu materiālā aspekta neizriet, kāpēc tāda lūgumraksta iesniedzēja personas datu apstrādei, kurš ar savu lūgumrakstu atbilstoši HV 16. pantam vērsas publiskā iestādē, ir piemērojama Vispārīgā datu aizsardzības regula un tādējādi VDAR 15. pantā paredzētās piekļuves tiesības pilnā apmērā, bet tas tā nav lūgumraksta gadījumā, kas iesniegts *Hessischer Landtag* Lūgumrakstu komitejai. Tādēļ iesniedzējtiesa uzskata, ka *Hessischer Landtag* Lūgumrakstu komiteja ir publiska iestāde (struktūra) VDAR 4. panta 7. punkta izpratnē. Tādējādi VDAR 15. pantā paredzēto piekļuvi netraucē nekādi atteikuma iemesli. Iesniedzējtiesa it īpaši nesaskata VDAR 23. pantā minētos ierobežojumus. Iesniedzējtiesa uzskata, ka federālās zemes likumdevējs HDSIG pamatojumā nav koncentrējies uz datu subjekta tiesību ierobežošanu.

Par otro jautājumu

- 21 Šo jautājumu iesniedzējtiesa var uzdot tikai tad, ja tā ir “tiesa” LESD 267. panta izpratnē. Tiesas judikatūrā minēto “tiesas” pazīmju kontekstā iesniedzējtiesa atsauca uz spriedumiem, 2014. gada 17. jūlijs, *Torresi* (C-58/13 un C-59/13, EU:C:2014:2088, 17. punkts), un 2015. gada 6. oktobris, *Consorti Sanitari del Maresme* (C-203/14, EU:C:2015:664, 17. punkts).
- 22 Iesniedzējtiesai ir šaubas par neatkarības pazīmi. Tā atsauca uz neatkarības prasības interpretāciju Tiesas judikatūrā. Atbilstoši tai neatkarības prasība ietver divus aspektus.
- 23 Pirmais, ārējais, aspekts nozīmē, ka iestāde pilda savas funkcijas pilnībā autonomi un tai nav piemērojama nekāda hierarhiskā saistība vai pakļautības attiecības ne ar vienu subjektu, un tā nesaņem rīkojumus vai norādījumus ne no viena subjekta, un tātad tā ir aizsargāta no ārējas iejaukšanās vai spiediena, kas varētu apdraudēt tās locekļu pieņemtā nolēmuma neatkarību, izskatot tiem uzticētos strīdus (spriedums,

2017. gada 16. februāris, *Ramón Margarit Panicello*, C-503/15, EU:C:2017:126, 37. punkts).

- 24 Otrais, iekšējais, aspekts ir saistīts ar neitralitātes jēdzienu un attiecas uz to, ka tiek saglabāta vienāda distance attiecībā pret strīda dalībniekiem un to attiecīgajām interesēm saistībā ar strīda priekšmetu. Šis aspekts prasa objektivitātes ievērošanu un to, lai nebūtu jebkādas ieinteresētības strīda risinājumā, izņemot tiesību normu striktu piemērošanu (spriedums, 2017. gada 16. februāris, *Ramón Margarit Panicello*, C-503/15, EU:C:2017:126, 38. punkts).

Par pirmo aspektu

- 25 Saistībā ar pirmo aspektu iesniedzējtiesai ir radušās šaubas, jo tiesas hierarhiski ir saistītas ar *Ministerium der Justiz* [Tieslietu ministriju] un atrodas tās pakļautībā, proti, lai arī tiesas ne no vienas struktūras nesaņem rīkojumus vai norādījumus.
- 26 Iesniedzējtiesa atsaucas uz Tiesas judikatūru attiecībā uz uzraudzības iestāžu neatkarību datu aizsardzības jomā, atbilstoši kurai tām ir jābūt pasargātām no jebkādas ārējās ietekmes, tostarp tiešas vai netiešas (valsts vai federālās zemes) ietekmes (skat. spriedumu, 2010. gada 9. marts, Komisija/Vācija, C-518/07, EU:C:2010:125, 19. punkts, kā arī 28., 30., 34., 36. punkts). Iesniedzējtiesa uzskata, ka tā tam būtu jābūt arī tiesu gadījumā. Arī tiesas, īstenojot savas funkcijas, nedrīkstētu tikt pakļautas jebkādai ietekmei un norādījumiem. Tas attiecas ne vien uz faktisko judikatūru (nolēmuma pieņemšanu), bet arī uz nolēmuma pieņemšanas procesu, tātad, tiesu uzbūvi, procesa norisi, izmantoto tehniku utml.
- 27 Tomēr tas tā nav. Ministrija ar tiesu un prokuratūru reglamentu un citiem tiesību aktiem nosaka ārējo un iekšējo uzbūvi. Ministrija ar galveno pakalpojuma sniedzēju, *Hessische Zentrale für Datenverarbeitung* [Hesenes datu apstrādes centru, turpmāk tekstā – “HZZD”], nosaka saziņas kanālus (telefons, fakss, internets un citi) un datoraprīkojumu, izmantojot tā saukto “*HessenPC*”, kas izveidots valsts pārvaldes vajadzībām. Iesniedzējtiesa uzskata, ka tā rezultātā valsts pārvalde galu galā var piekļūt visiem tiesu datiem, pat ja praksē tā to droši vien nedara. Tādējādi tiesām nav nodrošināta neatkarība, kas tām ļautu īstenot savas funkcijas bez ārējās ietekmes.
- 28 Tomēr nevar izslēgt, ka tiesas, kas, izņemot “neatkarīgos tiesnešus”, ir vispārējās valsts pārvaldes daļa un attiecīgi ir pakļautas savai konkrētās federālās zemes valdībai, nevar rīkoties objektīvi gadījumos, kad tās interpretē un piemēro valsts un Eiropas Savienības tiesību normas. Par to liecina jau tas, ka, pretēji VDAR, tiesām nav autonomas datu aizsardzības kontroles, jo būtisku datu apstrādes daļu nosaka ministrija, konkrēti – Hesenes tieslietu informācijas tehnoloģiju struktūra (IT birojs, kas trīspakāpju iestāžu sistēmā ir vidējā līmeņa iestāde un atrodas tieslietu ministrijas kompetencē) vai attiecīgi HZZD, bez iespējas attiecīgajai tiesai to efektīvi ietekmēt (skat. VDAR 20. apsvērumu). Tā tas ir tādēļ, ka tiesas darbība aptver ne tikai pieņemamo spriedumu, bet tā ietver sevī tiesas procesa norisi

kopumā, sākot ar prasības/pieteikuma saņemšanu līdz lietas atrisināšanai, izsniedzot spriedumu/lēmumu.

- 29 Jau tas vien, ka attiecībā uz tiesām pastāv politiskas ietekmes risks (Tieslietu ministrijai nodrošinot aprīkojumu, risinot cilvēkresursu jautājumus utml.), var radīt draudus, ka tiek ietekmēti tiesu nolēmumi. Piemēram, ministrijas apkopotā tiesu noslogojuma statistika var būt par iemeslu “spiedienam attiecībā uz lietu ātrāku izskatīšanu”. Pēc iesniedzējtiesas domām, šī tiesu noslogojuma statistika tikai nelielā mērā atspoguļo tiesu faktisko noslogojumu, jo ministrija pati nosaka vidējos termiņus attiecībā uz tiesu nolēmumu pieņemšanu un statistikā nemaz nav ietvertas noteiktas lietas, kas tāpat ir jāizskata.

Par otro aspektu

- 30 Saistībā ar otro aspektu ir jāsecina, ka valsts konstitucionālās tiesības garantē tikai tiesu funkcionālu neatkarību, nevis tiesu institucionālu neatkarību. Tas izpaužas tādejādi, ka tiesnešus – un tādejādi arī iesniedzējtiesas tiesnesi – amatā ieceļ un paaugstina Hesenes Tieslietu ministrijas ministre/ministrs (*HRiG* 3. pants), viņu novērtējumu reglamentē Hesenes Tieslietu ministrija (*HRiG* 2.b pants) un tiesnešiem tiek piemērotas civildienesta tiesības.
- 31 Saskaņā ar *VwGO* 18. pantu (“Pagaidu tiesnesis”) īslaicīga personāla trūkuma novēršanai par pagaidu tiesnesi uz vismaz diviem gadiem, tomēr maksimāli uz pamatamata laiku, var iecelt pastāvīgo ierēdni, kuram ir tiesības ieņemt tiesneša amatu. Pēc tam šāds ierēdnis atgriežas atpakaļ darbā valsts pārvaldē. Šāda risinājuma mērķis esot ārkārtas situācijās novērst īslaicīgu personāla trūkumu pirmās instances administratīvajās tiesās un tas atbilstot Konstitucionālajam likumam. Līdz ar to pagaidu tiesnesis var būt arī no publiskas iestādes, kas tiesā regulāri ir atbildētāja statusā.
- 32 Attiecībā uz neatkarību tomēr ir jāņem vērā arī veids, kādā tiek iecelti tiesas locekļi (šajā ziņā skat. it īpaši ECT, 2013. gada 18. jūlijs, *Maktouf* un *Damjanovic* pret Bosniju un Hercegovinu, ECLI:CE:ECHR:2013:0718JUD000231208). Tiesnešu uz laiku gadījumā tas varētu būt strīdīgs jautājums.
- 33 Tādēļ rodas jautājums, vai, katrā ziņā tiesvedībā, kurās Hesenes tieslietu ministrija ir lietas dalībnieka statusā, tiesneši, kurus amatā ieceļ un paaugstina tieslietu ministrs/tieslietu ministre, kas lemj arī par viņu personas datu apstrādi saistībā ar kontaktinformācijas publicēšanu (pat ja tas notiek tikai Hesenes federālajā zemē), ir pilnībā neatkarīgi un var lemt, neizjūtot nekādu ietekmi, pat ja viņi ir pieteikušies paaugstinājumam, par ko galu galā lēmumu atkal pieņem Tieslietu ministrija. Iesniedzējtiesa uzskata, ka šajā ziņā ir piemērojams attiecībā uz Direktīvu 95/46/EK saistībā ar uzraudzības iestādēm nolemtais – kritērijiem, kas nolēmumā izvirzīti publiskai iestādei, vēl jo vairāk ir jābūt piemērojamiem tiesu varai un tādejādi tiesām (šajā nozīmē skat. ģenerālvokāta *M. Bobek* [M. Bobek] secinājumus, C-530/16, EU:C:2018:29, 32. un 33. punkts).

- 34 Tiesas funkcionālā ziņā ir neatkarīgas tikai tad, ja neatkarīgi ir to tiesneši un tie ir pakļauti tikai likumam (*HV 126. pants*). Pārējā ziņā tieneši un vēl jo vairāk tiesa ir pakļauta ārējai ietekmei. Proti, Tieslietu ministrija lemj par ikvienas tiesas tiesnešu skaitu un štata vietām, kā arī par tiesu darbiniekiem. Tā lemj arī par tiesas aprīkojumu, tostarp, tehnisko nodrošinājumu un lietojumprogrammām.
- 35 Tomēr ar tiesnešu funkcionālo neatkarību vien nepietiek, lai tiesu pasargātu no jebkādas ārējas ietekmes. Tā tas ir tādēļ, ka neatkarības mērķis ir izslēgt ne tikai tiešu ietekmi, kas izpaužas norāžu veidā, bet arī nepieļaut ārēju ietekmi, vienalga, tiešu vai netiešu, kas varētu iespaidot tiesas lēmumus (šādā nozīmē skat. Tiesas spriedumu, 2012. gada 16. oktobris, Komisija/Austrija, C-614/10, EU:C:2012:631, 41.–43. punkts).

DARBBA VERSIJA